

Megjelen hetenkint kétszer
szerda és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főter 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.
Nyilatkozatokban minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Perényi József
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 10 korona félévre 5 kor.
negyedévre 2.50 kor.
— Egyes szám ára 10 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy dísz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termérték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

Bomlasztási törekvések.

II.

— nov. 3.

Wekerle Sándor miniszterelnök 1906. április 11-én, a szövetség pártok gyűlésén a kormány nevében betűszerint ezeket mondotta: „Javaslatba hozandjuk az addigi véderő-törvényeinkben megállapított ujoncjutalékoknak megajánlását, de átmeneti kormányzásunk tartalmára föl-emelt ujoncjutalékokra nézve kötelezettséget nem vállaltunk.“

Érthetetlen tehát az a több felől felhangzó sopánkodás, káröröm és lehetetlen okoskodás, amely a kormány vesztét jósolva, a nemzet jogait eláruló s a pártok háta mögött kötött paktumról beszél, megvádolva a kormány tagjait s úgy állítva őket a nemzet elé, mint akik a hatalom birtokáért ugyszólván eladták a hazát és félredobták a politikai tisztességet, mert a királylyal a nemzet színe előtt be nem vallott egyezményt kötöttek s az ujoncjutalékok felemelését elvállalták.

Nem mondunk sokat, mikor azt állítjuk, hogy ez a gyanúsítás és képtelen okoskodás egy értelmű a rágalommal; amelyet ha bármelyikünk ellen követne el polgártársa így, mint elkövetik azt a politikai színtér invadálásai a magyar kormány ellen, — bizonyára a bíróság előtt számolna érte.

Kétségtelentül nagy elfogult-

ság kell ahhoz, hogy nem létező dolgot fait accompliként állítson valaki a világ elé és egyszerűen ráfogja egy kormányra azt, amit ez a kormány soha eszeágában sem tartott, de csakis a fészkelődők találtak ki önmulattatásukra, mint az a bizonyos — nem egészen ép elméjű — francia király a kártyát. Meg arra a célra is: hogy a paradicsomból kiszorultaknak legalább az az örömmük legyen meg, hogy a kerítésen túlról vicsorgassák a fogukat a bentlevőkre.

A józan ész maga cáfolja le azokat az állításokat, melyekkel a kormány titkos paktálását s az ujoncjutalékok felemelése iránti hajlandóságát kürtölik világgá az ellenfelek.

Mert kérdezzük: ha a kormány tényleg kötelezettséget vállalt volna is Bécsben az ujoncjutalékok emelése iránt, — akkor is emelhetné-e a létszámot ön-hatalmulag, a parlament hozzájárulása nélkül? Ugyebár ez egyszerűen ki van zárva. De mint hogy az is ki van zárva, hogy a magyar parlament a jelen viszonyok közt, bizonyos engedelmények nélkül csak egy szál ujoncjutalékokat is megszavazzon, tehát viszont ki van zárva, hogy a kormány ilyen kötelezettséget magára vállalhatott volna, jól tudva akkor is, kineveztetése alkalmával s jól tudva ma is, hogy éppen annak a kormánynak, mely a nemzeti jogok épségben- és tiszteletben tartására

vállalkozott, erkölcsi reputációja s egyéni értéke teljesen megsemmisülne, ha dugáru csempészetre vállalkozni merészelt volna. Aki ilyet feltételez Wekerléről s kabinetjének tagjairól: az csak gonosz elvakultsággal szól, mert önmagáról vesz példát s a saját gondolkodásmódja szerint vél igazodni másokat is.

Az új külügyi s a közös hadügyi miniszterek kinevezéséhez is annyi pletykát fűztek innen-onnan, hogy már majd elhittük, miszerint a magyar kormányról Bécsben tudomást sem szereznek s teljesen mellőzik, sőt mint valami ügyes sakkhuzást játszó ki ellene Schönaichot különösen.

Kiderült, hogy rémlátásnál s a mindenáron való ellenzékieskedés lázánál nem volt egyéb az egész.

Elismerjük, hogy amint egy fővárosi lap mondja: „nem tagadhatja mindenki a kormányt“. Ez igen szép vallomás, mert kényszeríteni senkit sem lehet bizalomra; de az meg már erkölcsi parancs szó, hogy gyanúsításokkal és rágalomokkal még ellenségünket se szabad illetnünk mindaddig, míg meg nem bizonyosodtunk a felől, hogy tényleg olyan fekete-e az ördög a milyennek festik.

Wekerle igen világosan, puritán egyszerűséggel, teljes áttekinthetőséggel nyilatkozott az odíozus kérdésben. Kossuth nem kevésbé, Apponyi hasonlóképpen. Hát milyen biztosíték kell

még? És mi lehet ott a cél, a hol ilyen nyilatkozatok dacára is folyton piszkálják a kérdést, amit az ellenkező oldalon vetettek fel, fujtak nagyra s most arra használnak, hogy a bizalmatlanság, vagy legalább a kétkedés magvait csirázassák ki a kormány politikai megbízhatósága és eszélyessége ellen.

Emlékezzünk csak vissza a 7 hónap előttiekre. — Mint egy ember, úgy harsogta kivétel nélkül mindenki: „Békét kötni minden áron, mert így tönkre megy az ország!“ Nos, a béke meglett, nem is minden áron, de tisztességes, elfogadható feltételek mellett. Mindenki örült neki, csak azok nem, akik kiütettek az éden-kertből, mert az abszolutizmus fájának tiltott gyümölcsét rágesálták. És most, hogy a kormány 6-7 hónap alatt még nem tudott mindenkinek a szája ize szerint nagy műveket létrehozni, — most már jajveszékelnünk kell? Ha ezen az uton haladunk, ha békés és eredményes munka helyett bizalmatlanság és fészkelődés út köztünk ismét tanyát, akkor rövidesen odajutunk ismét — az abszolutizmus karjai közzé. De akkor aztán kiabálhatunk! Akkor azok fognak a markukba röhögni, akiknek egyenetlenséget szító szavaira ma hallgatni elég balga, — aki hallgat.

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

Rákóczi sirjánál.

Honi hantok alatt
Nyugszol már csendesen,
Halhatatlan lelkü
Dicső féjedelem!

Keblére vont ismét
Drága honod földje,
Hogy pihenj csendesen
A hű anyaföldbe.

Véget ért keserved,
Bujdosásod útja;
Nem fáj többé lelked
Szenvédése, búja.

Vége a bánatnak,
Kétszázados bűnnek;
Szent hamvaid fölé
Örömkönnye hullnak.

Óh, be keserves volt
A számkivetésed,
Édes lesz most itthon
Örök pihenésed!

Csöndes álmod felett
Hű nemzeted virraszt,
Lelkifájdalmira
Óh nyujts reményt, vigaszt!

Lebegjen örökké
Köztünk dicső lelked,
Áraszd szíveinkbe
Égő honszerelmed!

Örködjék szellemed
E hazán, e népen,
Hogy mindig a dicső
Szabadságért éljen!

Szendrói Holozsnyay Czirill.

Szárnysegetten . . .

A »Zemplén« számára írta: Fonyi Ilonka.

Egy kis madár hevert a porban,
ott vergődött szegényke, oda mentem
hozzá s akkor láttam, hogy el van-
nak vágva a szárnyai. Mellette gub-
basztott egy másik; fel volt borzolva
a tolla, ez valószínűleg a párja lehet.

A szegény kis madár vergődött
még egy ideig, aztán mozdulatlan
maradt, elszállt kis madár-lelke. De
hiszen, hogy is élhetne szárnyak nél-
kül, aki repüléshez van szokva?

A másik nézte, nézte, aztán csi-
csergett fájón, úgy sirt a hangja, úgy
zokogott; míg egyszer csak az is
mozdulatlan maradt . . .

Talán a kis szíve hasadt meg a
fájdalomtól? Ki tudná azt? hiszen
nem lehet belepillantani az ő szív-
világukba, lehet hogy ők is olyan
sokat szenvednek mint az emberek,
lehet hogy őket is képes megölni a
fájdalom . . .

Amíg a mozdulatlan kis mada-
rakat néztem soká, szomorun, meg-
álmodtam ezt a kis történetet nyitott
szemekkel, ébren . . .

A terraszon ültek. Szép holdas
este volt. A szellő odavitte a virág-
illatot és ők azt hitték: tavasz van,
pedig akkor ősze járt már az idő,
vigasztalan, szomorú ősze . . .

Az asszony hófehér pongyolájá-
ban összerázkodott egy kissé — köny-
nyű volt már az a csipkés selyem
ruha — s mintha a hangja is resz-
ketett volna, amint kérőleg szólt a
férfihez:

— Tibor, kérem, hozza ide a sá-
lamat, úgy érzem, hűvös van kissé.

— Menjünk be — szólt a férfi

— jöjjön, hűvös van, meg fog fájni.

— Nem, hagyjon békén, oly jól
esik álmodozni kissé; azt hiszem ta-
vasz van, napsugaras meleg szép ta-
vasz s benn már ég a kályhában,

oly iszonyu ha a lángokat látom, oly
borzasztó, ha hallom a beszédét, mert
tud az beszélni, sokszor síró, fájó a
hangja, néha kér, könyörög, máskor
pedig kacag, örülten kacag, úgy ér-
zem mintha az agyvelőmet tépnék
ki, amint azt a borzasztó hangot hal-
lom, iszonyu! megöl ez a kacagás . . .

A férfi szánakozva nézett a be-
szélő arcára, egészen átváltozott, a
hold rá veté fényét s oly kísértetiesen
fehér lett az.

— Ne izgassa magát Mártha —
legyen nyugodt, a tűz elhamvadt oda
benn s nem beszél már semmit.

Az asszony összevonta a puha
zsenília sálát.

— No most már nem fázom.

Lássa amig itt ülök a terraszon, egé-
szen jól érzem magam: csak ha be-
lépek a szobába, akkor vagyok mind-
járt beteg. Ne nézzen rám olyan cso-
dálkozva, mert igaz amit mondok.
Beteg vagyok, az agyam fáj s ez a
legborzasztóbb fájdalom. Ugy érzem
sokszor, mintha ezernyi kis bogár
zümögne körültem, pedig nem lát-
tok semmit; úgy érzem, mintha éles
késsel vágnák a fejemet s kifröcs-
csenne az agyvelőm, iszonyu, iszonyu.

— Ne beszéljen így Mártha, ez árt
magának, az orvos azt mondta: fel-
tétlen nyugalom és biztos a gyógyu-
lás, csak ne izgassa magát.

— Nyugalom — és itt gunyos

A szerencsi fogadtatás.

II. Rákóczi Ferenc s bujdosó társainak hamvait mult hó 29-én történt hazatérő utjukban Szerencs állomáson, — mint azt lapunk előző számában már jeleztük is, — fényes ünnepléssel fogadta a szerencsi és tokaji járások közönsége. A fogadtatás oly nagymérvű s oly impozáns volt, hogy az egész utvonalon a legsikerültebbek közzé számítható. Az ünnepély részleteit kivonatolva előbbi számunkban soroltuk el; azonban fel akarjuk még említeni, hogy a szerencsi járás közönsége nevében Gortvay Aladár főszolgabíró által a hamvakra helyezett diszes ezüst koszorú szalagján a következő felírás tündöklött: „A honába nyugovóra visszatért II. Rákóczi Ferencz dicsőséges Fejedelmünknek — Zemplénvármegye szerencsi járásának közönsége.“

Közöljük ezuttal Gortvay Aladár főszolgabíró szép beszédét is, mely mély hatást gyakorolt az ünneplő közönségre, amely beszédet tulajdonképpen közlendőnk miatt — sajnálatunkra — multi számunkban nem hozhattunk.

A beszéd szövege ez:

Dicső szabadsághős! Fenséges II-ik Rákóczi Ferenc fejedelmünk, szabadnak nem vélt hazádban szabadon gondolkodál s fájdalom, ezért juttott neked osztályrészed imádott, szeretett szép hazádtól távol a meszsze idegen.

Elhagyatva honfitársaidtól a meszsze távolban, a zord idegenben hunyadt le szemeidet, — tested a jó szíved befogadott idegen földé, szellemed azonban örökre a mienk lett.

Első temetésed a komor ősz, telítve a honfiúi keblekben dúló fájdalomakkal, mostani a verőfényes szép tavasz, telve örömkönyekkel.

Ma már az idők változtával, évtizedek, évszázadok múlása után, ismét egészen a magunkénak nevezhetünk.

Elhoztunk a messze idegenből, elviszünk, elkisérünk utolsó utadra, örök nyugvó helyedre, mely helyet az édes anyaföld méhében az ország nagyjai jelölték ki számadra.

Nagy, nehéz és fáradságos utadban, e történelmi nevezetességű tályon, helyen is megpihensz, enged meg, hogy azon járás közönségének

lett a hangja, még mosolygott is, de az a mosoly olyan szánalmasan fanyar volt — nyugalom? én azt nem találok fel soha!...

A felhő eltakarta a holdat, sötét lett, csak a szalon nyitott ajtaján kilágló csillár fénye enyhítette a sötétséget. A szomorufűz odahajló ágát meg-megrázta az őszi szellő s olyan busan zörgött, mintha jajgatott volna.

— Hallja? a fák beszélnek kezdnek, — csit! legyen egészen esőben, még a lélekzetét is fojtja vissza, mert most a fák hozzám beszélnek, nekem mondják meg az üzenetet, amit ő küld a távolból — ő, — de hiszen tudja maga, hogy az az ő, az én bálványom, mindenem, az én sötétszemű, bus poétám...

A férfi sóhajtott, aztán halkán mondta rá:

— Tudom.

Egy ideig hallgattak mindketten.

A hold ismét előbujt a felhők mögöl s fantasztikus árnyat vetett a falra a fák lehajló ágaival...

— Különös, azt üzeni, hogy beteg, nem jöhet el, mert nincs meg a szárnya, pedig én úgy vágyom, úgy epedek érte... azt mondják a fák: hogy ő is vágyik utánam, de szárny nélkül nem repülhet... Hová lettek a szárnyai?... Le vannak törve — látja? itt hevernek a lábaim előtt... Emlékszem már, hisz én törtem le azokat... Maga megint csodálkozik,

diszes ezüst koszoruját elhelyezzem drága hamvaiddra, mely járás s mely járásnak egykori közönsége, úgy vagy mint személy tekintetében büszkén és kizárólagosan a Tiednek mondotta magát s mely járásnak közönsége multban, jelenben, jövőben, mindenkoron él, hal, lelkesül a „Rákóczi“ névért, a Te szent, dicső, magasztos eszméidért.

Nem a mi erőnk, nem a mi gyengeségünk tartott fel bennünket, hanem a Te hatalmas, nagy szellemed. Hisz Te vagy a mi világitó fáklyánk, benned bizunk, benned reménykedünk.

Dicsőséges fejedelmi szellem, vezérelj bennünket továbbra is, ébreszd, fokozd mindannyiunk szívében őseink lelkesedését, hazaszeretetök lángoló tüzeit, hogy szeretett hazánkat rövidesen szabaddá, függetlenné téve, mi is oly nagygyá és dicsővé emelhesük, aminővé Te hősi életeddél, vértanu haláloddal felemelted.

Most pedig:

„Menj harsogva folyam, mely gyakran vitted emelve a győző seregét. Menj, zengj hadat álmaimhoz.“

Vándortárlat.

— nov. 2.

Az „Országos Magyar Képzőművészeti Társulat“, élén nagynevű elnökével, gróf Andrássy Gyulával, hazánk kulturális és művészeti fejlődésének előmozdítására nagyszabású akcióra vállalkozott.

A cél kettős.

Míg egyrészt a vidéki intelligenciának oly művészi élvezetet nyújt, amelyben — távol a központtól — a legtrikább esetben lehet része. A művészi izlésnek, a szép iránt való lelkesedésnek előmozdítására vándortárlatokat rendez.

Másrésztől művészeinknek új bíráló közönséget ad, akik ha gyöngében is látnak, de azért jól látnak s a kiváló művészi képességeket bőkezűen honorálják.

Mily gyönyörű gondolat, a művészet fényes szikráival tüzet fakasztani, lángra lobbantani hazánk minden vidékén, minden városában a szunnyadó művészetet.

A magyar emberben, hála a Mindenhatónak, a művészi érzék nagy, erős s csak az alkalom hiányzik, hogy arról tanúságot tegyen.

Ilyen alkalmat nyújt az „Orsz. Magy. Képzőműv. Társulat“ vándortárlatai által.

Városunk, Sátoraljauhely, olyan

ej, ej, hisz tudnia kellene, hogy a poétának szárnyai vannak, azzal emelkedik felül a mindennapi embereken, hiszen a poeta nem is itt él ezen a földön, az egy eszményi, álomvilágban él, de oda csak szárnyakkal lehet eljutni...

Azt mondta nekem egyszer az én bus poétám:

— Mártha! magának velem kell röpdülni, a maga ideális lelke képes lesz fölfelemelkedni a köznapiaságon, én szárnyakat adok s azokkal repülünk majd együtt, meglátja, milyen szép az élet, ha együtt száll majd a lelkünk, ha egy lesz a gondolatunk, az álomunk...

És én repültem is vele...

Hanem mi történt egyszer? Lepillantottam a magasból és mit láttam? Fényt, pompát, kincset, gazdagságot, — csupa selyem, bársony, aranyos volt minden — és akkor kezdtem érezni, hogy odafönn hidegebb a napsugár, nélkülözni kell sokszor a virágillatot is és egyszer észrevétlen leszállottam a magasból, odahagytam az én bus poétámat árván az ő tündérvilágában — és enyém lett a fény, a kincs, a pompa, csupán egyet kért érte cserébe: a nyugalomamat.

— Mártha!...

— Ne szóljon, csak mondjak én el mindent, nem izgat az engem — meg aztán egészen mindegy — és itt

szerencsés volt, hogy — mint a kultúrának mindenkor kiváló harcosa — fölkelte a szerv. bizottság figyelmét s már legelső kísérleteinél azon városok közé sorozta, hol a siker minden reményével vándortárlatot rendezhet.

Szerényen, de büszkén gondolunk azokra a nagyokra, akiket e vármegye adott hazánkban és az bizonyára nem kis ok volt, hogy e vármegyét, amelyből a haza nagyjai nőttek, a legelsőkk közé sorozták, a hol a művészetnek tüzhelyt nyissanak.

Tüzhelyet, amelynél fölmelegszenek a művészet iránt fogékony lelkek és amely tüzhelyet vármegyénk-ből fakadó tehetségek égő fáklyáikkal, lobogó lánggá szítanak.

A művészet, a maga egyszerűségében a legfölségesebb, nincs az a hatalmas ur, akinek milliók hajtanak tédret, a művészet nagysága előtt fejét ne hajtana; annál inkább tegyük meg mi, egyszerű emberek, akiknek jóleső érzés hatja át szívet azon tudatban, hogy ime itt van az oltár, amelyre nem léphet föl csak az, akinek mi megengedjük, akit mi oda fölfelemelünk! Fölfelemeljük és nem önző, haszonleső okból, hanem mert a művészet istene szól hozzánk: „Itt van egy, kit nektek adtam magyaroknak!“

A művészet, a kultura volt az, ami a nemzeteket megtartotta, elbukott Róma, mert véres gyönyör, piszok és sár, megölték a művészet halovány geniusát!

Mennyivel inkább kell a kultúrát fejleszteni nekünk, akik évezredek harcokban kimerülten, nem értünk rá, hogy lépést tartsunk a többi nemzettel.

Mennyivel inkább kell pártolnunk azokat, akik a legridegebb jövővel merészen szembe néznek, hogy a művészet szolgálatába álljanak, hogy utat törjenek a magyar művészetnek, a kultúrának.

Akik gyakran nyí életet áldoznak anélkül, hogy észrevennék őket s a sors gunyos mosolylyal veszi ki kezükből a tollat, az ecsetet, talán éppen akkor, amikor honfitársai örömprevesse hirdetik benne a magyar prófétát.

És Zemplén vármegye, amely mindig első volt ott, ahol áldozni kellett a jóért, szépért és nemesért, legyen elől most is és a hazatért bujdosó hősnek örülni fog a lelke, ha látja, hogy megyéje hű maradt hozzá, hű a magyarsághoz, hű a művészethez!

suttogó lett a hangja: én nem is akarok meggyógyulni.

A férfi szánakozva nézett az asszonyra és megfogta a kezét, hogy az ajkaihoz emelje.

— Ne nyuljon hozzám, úgy fáj minden részem, megmozdulni is alig merek — csak hallgasson figyelmesen, mert még sokat akarok beszélni. Hol is hagytam el?... Igen! tudom már...

Amikor egy szép reggel egyetlen bucsuszó nélkül ott hagytam Somogyi Elemért — és hat hónap múlva amikor a válópernek vége lett, a maga felesége lettem — azt hittem a menyországba lépek, nem tudtam, hogy vannak visszajáró kísértetek, amelyek megmérgezik az életünket... Gazdag lettem és irigyelt asszony — a társaságba én voltam a legérdekesebb, — sokszor hallottam a megjegyzést: a Nemes Tibor felesége, aki ott hagyta az urát, azt a bus arcu poétát.

De egyszer... borzasztó ha rá gondolok — a színházban voltam. A szomszédom egy idős ur, azt mondja a másíknak: Hallottad-e hogy a szegény Somogyi Elemér meghalt? Kár egy ilyen tehetséges emberért, sokat vesz benne az irodalom.

Akkor éreztem, hogy az agyamba markol valami s azóta folyton fáj, most is nagyon szenvedek.

— Jó lenne talán egy pár csepp

Az Orsz. Magy. Képzőm. Társulat e hó folyamán rendezi városunkban vándortárlatát, legyünk mind ott és áldozunk a haza oltárán, a magyar kultúráért!

Wiczmány Jenő,

Az „Orsz. Magy. Képzőm. Társ.“ nagybizottságának titkára.

Rablóbanda garázdálkoása vármegyénkben.

Pestik nyomában.

Rablótársait elfogták.

Vármegyénk egy részében a régi rablóvilág maradványainak méltatása elevenedik fel akkor, amidőn egyes nagyobb lopás után valóságos rémregéket költenek s a tolvajt nem mint az emberiség férgét vetik meg, hanem egyes nagyobb rablás és betöréses lopás után heroszéként dicsőítik.

Pestik Szarvas Mihályról és társairól úgy beszélnek, mint az emberiség jótevőiről, akik a szegényeket nem bántják, azok csak a gazdagok zsebeit fosztják ki, azt is csak a feleslegtől. Vannak emberek, akik a helyett, hogy a rablókat megérdemelt büntetésük elszenvedése céljából a hatóságoknak adnák át, bűnpártoló s palástolókká lesznek, akik ételt s italt adnak nekik s a csendőrök elől elrejtik.

Ezen szomorú jelenségekről a tokaji csendőrség győződött meg, a mikor Pestiket és társait nyomozták és ez utóbbiakat hurokra kerítették.

Roppant félelmetes tünemény s az erkölcsök nagymérvű elfajulása ez, amikor népünk alsóbb rétegeiben ilyen ferde felfogás kezd érvényesülni; a hatóságoknak, a lelkészek és tanítóknak kötelessége a nép előtt e gyalázatosságokat feltárni s a már-már igen elharapódzott ferdeségek megszüntetése céljából: „Ne lopj“ Isten igéjére hivatkozni.

Pestik Szarvas Mihály egy minden ízében megrögzött gonosztevő, a ki életének nagyobb felét, 22 évet fegyházban töltötte s akiben jelen van a tolvaj minden furfangja, ügyessége, leleményessége és vakmerősége.

E megtettesült bandita, amikor egy évvel ezelőtt — 10 évi fegyház büntetésének kitöltése után — Illaváról megszabadult, a tisztességes élet helyett rablóbandát alakított, a mely az ő fővezérsége alatt több csa-

a csillapító szerből, várjon, hozok azonnal.

— Nem, ne fáradjon, azok a szerrek egytől egyig álmodnak, én pedig irtózom az álmodtól, olyan rémesek azok... ébren akarok még lenni, mert a fák ismét beszélni kezdenek — hallja?! most már egészen suttogó a hangjuk, borzasztó amit elmondanak — titok, egy nagy titok — azt sugják nekem... hogy Somogyi Elemér azért halt meg, mert én elvágтам a szárnyait... hát azért halt meg... de nézze — hisz nekem sincsennek szárnyaim, de az enyémeket maga vágta el — hová lettek? adja ide — adja!... úgy fáj minden részem; meggyógyulok, ha a szárnyaim ismét itt lesznek — repülni akarok — érti... hát nem hallja? engedi hogy szenvedjek? iszonyu!...

A férfi meg fogta a kezét és szánalommal vegyült szeretettel szólt hozzá:

— Menjünk be édes Mártha, a szárnyai ott vannak a szobájában, jöjjön, én majd vissza illesztem oda, ahonnan levágtam egyszer...

Az asszony pedig meg szótlanul, maga elé nézve némán és megreszkett az erős férfi keze a mig azt a gyöngét, azt a betegét vezeti és a mig rá gondolt arra: hogy nem élhet szárnyak nélkül az, aki repüléshez van szokva...

patra oszólva, látogatta meg és ejtette rettegésbe vármegyénk különböző részeit. Bűntársainak vallomásából már tudhatjuk, ki törte fel télviz idején egy északa a Berecki-utcai házat, ki tört be Deutsch koresmáros Berecki-utcai koresmájába s ki lövöldözött mindkét helyen, a tolvajjárásra felébredt védtelen lakókra.

Amikor már szemtelensége s vakmerősége mind nagyobb arányokat öltött, a csendőrség és rendőrség csak akkor gondolt s kezdett nyomozni helyes irányban, a kóbor cigányok helyett Pestik és banditái után. Szomorú tapasztalások után kezdtek arra a helyes következtetésre jutni, hogy e rablásokat hátha a csak nemrég kiszabadult híres zsvány, Pestik és társai végzik s végre a csendőrök és rendőrök következtetése helyes volt: „ha az ablakok sarokvasasától együtt kivannak emelve s más külérőszak nyomai nem láthatók: a rablók Pestik és társai. Ez a Pestik módszer: „Pestik zsáner.“

A csendőrség ezek után fokozott buzgalommal és a felettes hatóságok által szított ambícióval indult Pestik üldözésére. A nyomok és a nyomozás szálai a tokaji járásba vezettek, Pestiknek ott kellett lennie, ott is volt, Bodrogkeresztuban, de a parasztság talán félelemből, vagy talán a fentebb említett okokból — titkolta ottlétét, sőt még a besugárás sem mert vállalkozni senki. A tokaji csendőr szakasz három ügybuzgó, derék csendőre, Kec Péter járási főrmester, Ungvári Lajos és Bátori István nyomozott Pestik után. Megfigyelték a járásbeli falvakat, míg végre Kovács István bodrogkereszturi kőfaragót vették gyanuba, a kínél valaki aranyórát látott s valami fél hülye embertől hallották, hogy éjszakának idején eljár a faluból. Ekkor aztán Ujvári Lajos és társából álló csendőrcsapat Kovácsra vetette ki kelepejét.

Néhány nappal ezelőtt Kovácsnál Bodrogkeresztuban megjelentek a csendőrök s a kívülől lakattal elzárt ajtón kopogtatni kezdtek. Otthon azonban látszólag senki sem volt, mert bár a dörömbözésre belülről gyanus nesz hallatszott, az ajtóhoz senki sem jött. Pedig e házban rejtőzött hetek óta a bandita vezér: maga Pestik Mihály. Egy paraszt suhancot elszalasztottak Kovácsért a bányába, a honnan azonban Kovács csak este-felé érkezett Bodrogkereszturba. A csendőrök láttára egy pillanatra megdöbbsent, de azután kinyitotta az ajtót, s bementek a szobába. A szoba menyezeten egy óriási lyuk tátongott s azon keresztül szabad ég volt látható. Pestik mig Kovács megjött, a szoba menyezetét baltával kibontotta s az est sötéttségét felhasználva elmenekült. Kovács eleinte tagadott, amikor azonban az egyik csendőr félre fordult, a másik látta, hogy Kovácsné a férjétől valamit át vesz. Gyanus lévén a dolog, az aszszony kezét megnézte s abban egy arany órát talált, Persze az óra holszerzését igazolni nem tudták, a szobában tátongó lyukra sem tudtak elfogadható mondani, bár eleinte összevissza kerteltek, látván hogy tagadásuk mitse használ, a bizonyítékok ellenük vallanak, először az aszszony, aztán a férj töredelmesen vallani kezdett.

Elmondták, hogy Pestik őket megrontotta, hogy Kovács csaknem valamennyi rablásban részt vett, s a rablott holmit orgazdáknak adták el. Egy nagy csomó arany és ezüst neműt a csendőröknek azonnal átadták. Kovács beismerése szerint vagy 18 esetben követtek el betöréses lopást, s számtalanszor kisebb-nagyobb lopásokat. Elmondta, hogy Pestik és ő törték fel a múlt hó 17-én a bodrogkereszturi postahivatalt, egyben megnevezte a többi lopások bűnrészeseit és orgazdáit. Elmondta, hogy városunkban is többen vannak, a kik rablott portékát vásároltak Szarvas Pes-

tik Mihálytól, s kivallotta, hogy egy nagy csomó rablott holmi van Hovanyecz János toronyai lakosnál, a ki szintén Pestikkel járt rabolni.

Derék csendőreink emberfeletti munkát végeztek, hogy a rablókat és orgazdákat összefogdossák, de főleg Pestiket akarták kézrekeríteni.

Nyomozásuk nagy eredménynyel járt; Hovanyecz Jánosot pl. éppen akkor érték tetten, a mikor a rablott holmit, arany és ezüst neműt a tűzbe dobta, hogy a bűnjeleket a csendőrök elől elrejtse. Az éber szemű csendőrök ezt is észrevették. Természetesen őt is letartóztatták.

Az eddig elfogott betörőket és orgazdákat erősen megvasalva f. hó 1-én az itteni ügyészségnek adták át, a többit és a főcinkost nyomozza a csendőrség. Pestiknek is nyomában vannak, szabad-napjai meg vannak számlálva, elfogatása csaknem bizonyos.

HIREK.

Rossi hangversenye.

— nov. 3.

Ritkaság számba megy vidéki városban egy olyan estély, amilyenre Sátoraljai hely s vidéke intelligens és a valódi magasabb művészetet megbecsülni tudó és azért lelkesülni kész közönségének van a közel jövőben kilátása.

Nov. 24-én este ugyanis Rossi Rosina, a világhírű énekesnő rendez a vármegyeháza nagytermében hangversenyt, Werner Sárka, városunk közismert cimbalom-művésznője közreműködése mellett.

Rossinak a hire-neve egész Európában elvan terjedve s mint dalművésznő ma páratlan. Valósággal meglepő jelenség, aki hódít, elragad, gyönyörködtet. Ritka szép csengő és tiszta mezzo-szoprán hangja rendkívüli könnyedséggel emelkedik a magasba, hogy trilláival épp oly könnyedén szálljon le is a mélybe, hol épp oly behizelgően ragad magával. Remek hangterjedelméhez járul megjelenésének bája, előadásbeli izlése és ötletessége.

Ahol eddig csak fellépett, a legkényesebb és legmagasabb izlésű kritikust éppen úgy elragadta, mint hallgatóságát, mely folyton ünnepelte mindenfelé, mivel az általa nyújtott műélvezet szinte páratlanul marandó emlékezetet hagyott a lelkekben.

A művésznő precizen ejti ki a magyar szavakat, teljes könnyedséggel kezeli legszebb népdalainkat úgy mint a magasabb stílus dalformákat és éppen ez által nyerte úgy meg a szépeért lelkesülni tudó közönséget.

Összes fővárosi lapjaink a legkedvezőbb kritikákkal igazolták a kiváló művésznő nagy és fényes tehetségeit.

Örömmel nézünk tehát a kilátásba helyezett estély elé, mert az igazán élvezetesnek ígérkezik.

A művésznő dalszámain Werner Sárka cimbalom játékával még emelni fogja, mert hiszen a mi közönségünk már több alkalommal meggyőződött arról, hogy a kiváló talentumos művésznő a legmagasabb igényeket is kielégítő tudással és kiváló precizitással kezeli hangszerét, gyönyörködtetve játékával szívet-lelket.

Hihető, hogy közönségünk méltányolni fogja e művészi vállalkozást,

és annak idején tömegesen vesz részt a hangversenyen.

Részletes értesítést később fogunk hozni. —y.

Rossz cseléd.

A cseléd-mizeriák városunkban és a vármegyében nap-nap mellett rosszabbakká és rosszabbakká válnak. Jó cseléd már abszolút nincsen s a cseléd változások napirenden vannak. Ennek okát némelyek a cselédek nagy részének romlottságában keresik, mások — igen helyesen — szomorú tapasztalásból arra a következtetésre jutnak, hogy az ok a lelketlen cselédüzérek kapzsiságában és haszonlesésében keresendő. Ezek ugyanis, a csak alig elhelyezett cselédet mindenféle hamis ígéretekkel elcsalják, lebeszélve őket, hogy mostani helyük rossz, az asszony vagy az ur goromba, a gyerekek pajkosok, keveset adnak enni stb., a cselédek nagy része pedig felül nekik s nem gondol arra, hogy az édes esábitó szó s atyai gondoskodás a cseléd-szerzők zsebeire s galád gyalázatos üzérkedésére vezethető vissza. Mert a már elcsalt cselédet, a gyors elhelyezés helyett 8-10 napig maguknál tartják, ott élelmezik s igen gyakran erkölestelen életre is esábitják s amikor ismét elszereződtek, a cselédnek nincs és nem is lehet maradása, mert lelkét már megmetyeltyezték, keresetét pedig úgy sem élvezheti, mert azt a cupringernél „koszt és kvártély“ adósság törlesztésére s a szerződötési díjakra kell kiadnia.

Nagyon helyes s eléggé nem dicserhető dr. Bánóczy Kálmán h. polgármesternek a hatósági közvetítéstről szociális alapon kidolgozott szabályrendelete, amely ezeken a bajokon akar s van hivatva segíteni; csakhogy — előttünk érthetetlen módon — e szabályrendelet jóváhagyása és így megvalósítása valahol késik az éji homályban. A rendőrséget — cselédpanaszaival — a közönség elhalmozza. A rendőrkapitány pedig tehetetlenül áll, mert bár — úgy a cseléd, mint a cseléd-szerzők részéről — minden visszaélést érzékeny büntetéssel torol meg s előterjesztésére egyik cseléd-szerzőt — a város tanácsa iparendelvényétől is megfosztotta már, — mégis e bajt ilyen eszközökkel meg nem gyógyíthatja, ezen csak a hatósági cselédközvetítés mielőbbi életbe léptetése segíthet.

Hogy a cseléd-rosszaságra eklatáns példát hozsak fel a sok közül, megemlítem pl. Buszen Mária szobaleányt, akit egy királyhelmecezi ügyvéd pár nappal ezelőtt fogadott szolgálatába; ezen rövid idő alatt háromszor szökött ide s mind a háromszor — így tegnap is — szolgálatadójához rendőri fedezettel kísérték vissza.

Mindezek alapján — úgy hiszem, hogy a közönség óhajának adok kifejezést akkor, amikor ezen áldatlan állapotok megszüntetését a — Bánóczy-féle szabályrendelet életbeléptetésével e lap hasábjain sürgetem.

K. Gy.

— Rákóczi ünnepek. November 4-én, vasárnap d. e. 10 órakor a sátoraljai helyi ev. ref. templomban Rákóczi emlékeztetőre ünnepélyes isteni tisztelet lesz, melyen az imát Fejes István ref. esperes, az egyházi szónoklatot pedig Korbély Géza ág. ev. lelkész tartja. A dalárda ünnepi éneket ad elő. — November 5-én a róm. kath. plebáni templomban lesz ünnepélyes, hálaadó isteni tisztelet Rákóczi hamvainak hazahozatala alkalmából, — nov. 6-án pedig a bujdosók lelkiüdvéért gyász isteni tisztelet tartatik. — Ugyancsak ünnepi isteni tiszteletet tart a gk. templomban Miklósy István főesperes is nov. 5-én d. e. 9 órakor. Ez alkalomból id. Meczner Gyula főispán körlevelet bocsátott ki, melyben felkéri az összes helybeli tisztviselő és megyebizottsági tagokat, hogy az isteni tiszteleteken

vezetése alatt jelenjenek meg. Gyülekezés a vármegyeházán és pedig november 4-én reggel fél 10 órakor; november 5. és 6-án pedig reggel fél 9 órakor. — A sátoraljai helyi főgimnázium ifjusága e hó 5-én délelőtti szintén tart Rákóczi-ünnepélyt, melynek tartalmas programja a következő: 1. Kéler Béla: Rákóczi nyitány. Előadja az ifj. zenekar. 2. Farkas Imre: Rákóczi induló. Szavalja Virág Gyula VIII. o. t. 3. Erkel Ferenc: Ima a hazáért. (Bánk bán). Előadja az ifj. énekkar. 4. Wessely Géza: Rákóczi. Vanatovich László, VIII. o. t. 5. Ünnepi beszéd. Mondja Zsigmond János főgimn. igazgató ur. 6. Mendelsohn: Viszontlátás. Előadja az ifj. énekkar. 7. Iványi Iván: Kurucz dalok. Előadja az ifj. zenekar. 8. Práger Imre dr.: Rákóczi hamvai. Szavalja Székely Lajos, VIII. o. t. 9. Himnusz. Előadja az ifj. énekkar.

— Főispán beiktatás Miskolcon. Borsod vármegye új főispánját, Kubik Béla volt orsz. képviselőt nov. 5-én iktatják be Miskolcon fényes ünnepség keretében főispáni állásába. Ez ünnepélyen való megjelenésre Dókus Gyula alispán szintén körlevéllel hívta meg a helyi bizottsági tagokat.

— Elöléptetés a honvédségnél. Spilenberg Gábor honvéd főhadnagyot a király századosná léptette elő.

— Halottak emléke. Nov. 1-én, már a kora délutáni órákban nagyszámú kegyeletes közönség vonult ki a sátoraljai helyi temetőbe. Hiszen nincs talán egyetlen ember, akinek egyik vagy másik temetőben ne volna valakije. A délután folyamán kivonult a helybeli főgimnázium ifjusága is fekete zászló alatt a régi kath. temetőbe, majd innen az új köztemetőbe, ahol elhunyt tanárai sirjait látogatták meg és szólottak az ifju szív hálájával a volt vezetők nemes szellemeihez. Az ifjusági énekkar mindkét helyen gyászdalokat adott elő s a tanárok sirjánál egy-egy ifju gyászbeszédet tartott. Az esti szürkület leszálltával kigyultak a gyertyák és mécesek tizezei, majd a templom telt meg áhitatos hivekkel. Petsár Gyula hitoktató tartotta a szentbeszédet, a könyörgéseket pedig Szedlacsek Szilárd káplán mondotta. Halottak napján zsufoltság megtelt a plebánia templom az ünnepi gyászmisére, melyet Katinszky Géza apát mondott.

— Szemere Bertalan szobra. Dókus Gyula alispán körlevelet bocsátott ki a helybeli bizottsági tagokhoz, felhívta őket, hogy Szemere Bertalan, vármegyénk kiváló szülötének, volt belügyminiszter- majd miniszterelnöknek Borsod vármegye székhelyén emelt szobrának leleplezési ünnepélyére, e hó 18-án jelenjenek meg.

— A zempléni vármegyei hölgyküldöttség Kassán. Azt az inponálóan szép koszort, melyet Zemplén hölgyei készítették a magyar honleányok legnagyobbikának, — okt. 29-én nagyobb hölgyküldöttség helyezte el Zrinyi Ilona koporsójára a kassai dombon. E küldöttség tagjainak névsorát multi számunkban közöltük, tudósítónk azonban nem jegyezte fel Vitéz Béláné ezredesné s Bydeskuthy Örsze urhölgyek neveit, kik a jelzett küldöttségnek szintén tagjai voltak, — miért is a leközölt névsort ezennel kiegészítjük.

— A reformáció emlékünnepe. Október 31-én d. u. 5 órakor szépen sikerült ünnepélyt rendezett a református paplak tanácstermében a protestáns ifjuság. Az ünnepélyt a szép számban egybegyűlt közönség a 37. zoltár énekével nyitotta meg, mire Korbély Géza ág. ev. hitv. lelkész mondott magas röptű, költői ihlettől áthatott imát. Ezután Marton János ev. ref. segéd lelkész tartott egy értékes felolvasást, mely után Alexy Etelka, az állami polgári leány iskola IV. osztályának növendéke bájosan szavalta el Sántha Ká-

rolynak „Imádkozál!“ című gyönyörű költeményét. Most Fonyi Zoltán főgim. VIII. o. t. egy ügyesen megírt felolvasás keretében Luther Márton élettörténetét adta elő s méltatta a nagy reformátor érdemeit; majd Székely Lajos főgim. VIII. o. t. igen nagy hatással Tompa remek költeményét, a „Gályarab“-ot szavalta el. A sikerült ünnepélyt a 23. zsolttár elénekélése fejezte be.

— **Csak egy virágszálat!** A tüdőbetegek szanatóriuma javára Sátoraljaiúj helyben is gyűjtést rendeztek a város előkelő hölgyei. Halottak estéjén a temetők bejáratánál perselyeket állítottak, egy-egy urnó felügyelete alatt s a kegyeletes közönség nem is maradt el áldozat-filléreivel és készségesen adakozott a nemes célra.

— **Halálozások.** Widder Albert nagybirtokos, Zemplén vármegye törvényhatóságának tagja, e hó 3-án Barancson meghalt. — Az elhunyt halálhíre őszinte részvétet keltett egy városunkban, mint meggyeszte, mert Widder Albertet puritán jellemeért, nagy jótékonyága s a közügyek iránt tanúsított buzgó érdeklődéséért a legnagyobb tisztelet övezte. Dr. Szepesi Arnold városi főorvos sógorát, Widder Gyula helyi gyógyszerész pedig nagybátyját gyászolja a megboldogultban. Temetése folyó hó 4-én lesz Barancson. A vármegyeház árbócáról lengő fekete logogó hirdeti a közkedvelt bizottsági tag iránti kegyeletét Zemplén vármegye közönségének. — Egy tisztos matrona haláláról emlékezünk meg. Horváth Endrére igen sokan emlékeznek városunkban, hol a kiváló pedagógiai tudással bíró urnőnek leánynevelő intézete volt, melyben egész nemzedék nevedett föl, a felsőbb leányiskolával akkor még nem rendelkezett Ujhely hölgyei közül, kik ugyan ma már mamák sőt nagymamák is, de mindég kegyelettel emlékeznek vissza kedvenc tanítónőjükre. — Horváth Endrére október utolsó napjaiban, fiánál hunyt el, 80 éves korában, a Bács-Bodrog vármegyei Szépliget községben. — Brach Áron 24 éves, tekintélyes itteni kereskedő folyó hó 1-én Budapesten fül operáció közben meghalt. Holttestét csütörtökön Sátoraljaiúj helybe szállították és az izraelita temetőbe nagy részvét mellett temették el.

— **Krüzselyi Erzsike** azzal a kérelemmel fordul mindazokhoz, akik legközelebb sajtó alá kerülő „Örökcsendben“ c. verskötetere gyűjtő-íveket kaptak, hogy azokat — ha betöltetlenül is — *legkésőbb november hó 15-ig* sziveskedjenek hozzá Mármarosszigetre eljuttatni.

— **Segédjegyzők gyűlése.** A honnapi járás községeiben működő segédjegyzők nevében Tóbiás Herman udvai s. jegyző felhívást bocsátott ki Zemplén vármegye segédjegyzőihez, amelyen a segédjegyzői állás törzsfizetésének állami kiegészítéssel való felemelése, megfelelő ötödéves korpótlék kieszközlése, munkakör beosztása és a jelenlegi cím megváltoztatása és a nyugdíjkérdés helyes megoldása, fegyelmi ügyük rendezése és a szabadságotatás kérdésére terjeszkedik ki; egyben felhívja Zemplén vármegye segédjegyzőit, hogy ezt a mozgalmat előmozdítsák s e végből folyó évi november hó 18-án délelőtt 9 órakor Sátoraljaiúj helyben a vármegyeház termében tartandó értekezletre megjelenjenek.

— **A hegyaljai szüret.** Tállyán — mint tudósítónk írja — a szüret a vége felé jár. Pár nap múlva esendes lesz a vidám daltól visszhangzó szőlőhegy. A bor ára elég jó. Kisebb gazdák bora 70—75 koronáért, uri borok 120—140 korona közt kelnek.

— **Lopások.** A f. hó 1-ről másodikára virradó éjjel Goidies Vilma urnó Malom-utca 38. számú lakásán tolvaj járt, s a konyha melletti kis szobából 7 vég házi szövésű, fehér csikos vásznat, 11 drb. fehér alszoknyát, 3 asztalfutót, egy asztal-

kendőt és 7 drb. szervétát elloptott. A tettes az eddigi nyomozás szerint csak házi tolvaj, vagy ott ismerős egyén lehetett. A rendőrség nyomozza az eddig még ismeretlen tettest. — Waller Mór épülőfélben lévő házáról Horvát Sándor ismert tolvaj az ajtót leszedte, s a cigánytelepen levő lakására helyezte. Waller feljelentésére a rendőrség a tolvajt elfogta, ki tettét beismerte. — Apács József kovács inas tegnap feljelentést tett a rendőrségnél, hogy éjszakai idején valamelyik inas társa kabátja zsebéből 2 kor. 60 fillért elloptott. A rendőrség a tettest kinyomozta, ki tettét beismerte.

— **Az a pálinka.** „Ne daloljatok, mikor mi dalolunk!“ Régen is, ma is virtusra ragadja a pálinka a mi embereinket, még azt sem engedik meg egymásnak, hogy akkor, mikor ők dalolnak, a másik asztalnál is dalolhassanak. Ezen veszték össze okt. 27-én Szadán a korezmában a legyesbényei és szadai répaszállító munkások, mely azzal a szomorú dologgal végződött, hogy Ignác Ferenc bényei lakost összeszurkálva élettelenül találták meg a cigány sor melletti árokban. Többeknek pedig erős közűzés van a fejükön. A meg-ejtett vizsgálat azt látszik bizonyítani, hogy a gyilkosságot a két szadai Vajtó fiu és Szanyi nevű kondás követte el. A hatósági felboncolás után Ignácot okt. 29-én temették el Bényén.

— **Jegyző választás.** Mádon f. évi október hó 25-én töltötték be választás utján a II-od jegyző állást. A 8 pályázó közül a Gortvay Aladár főszolgabíró által első helyen jelölt Potoczky Andor okleveles jegyző lett egyhangulag megválasztva.

— **Öngyilkosság.** Tállyán okt. hó 29-ére virradólag egy a városi zárkába garázdálkodása miatt bekísért idegen felakasztotta magát a nadrágtartójára. Kiletét s származása helyét nem sikerült megállapítani. Holttestét boncolás végett a temetői boncolóházba szállították.

— **Szerencsétlenség egy gözmalomban.** Régi hűséges és becsületes alkalmazottja volt Hernádnémetiben Báthly Barna gözmalom tulajdonosnak 62 éves főmolnára, Magyar Mihály. Báthly, akit a környék becsületes és méltányos embernek ismer, nem is a jelenlegi munkájáért, hanem csak becsületességéért, mint felügyelőt tartotta magánál az öreg Magyar, Hogy történt, mit keresett Magyar a forgó szijak mellett, nem lehet tudni, de tény, hogy azok egyike az öreget elkapta és agyonzúzta, f. hó 1-én el is temették a hűséges alkalmazottat.

— **A postaládák rongálói.** Az itteni postafőnök a rendőrkapitányságnál feljelentést tett ismeretlen suhanócuk ellen, a kik a postaládák órajelzőit kilopkodják, s a ládákban levő zárókészülékeket használhatatlanná teszik. A rendőrkapitány a rendőrszemnek figyelmét felhívta a postaláda rongálók elfogatására.

— **Talált tárgyak.** Október hó 28—29-ére virradó éjjel Tóth János városi kocsis a tűzoltó laktanya mellett 2 batyu ruhaneműt talált. Az egyik batyuban öt darab fej-párna és egy kis dunna, a másikban 2 alszoknya, 3 női alsó nadrág, 2 női ing, 4 lepedő, 1 paplan lepedő, négy párnahaj, 4 törülköző és egy fekete női bluz volt. A fehéreműkőn M. J. monogram van. — Valószínűleg ismeretlen egyének — felhasználva a Rákóczi ünnepélyt — ezeket a tárgyakat összelopkodták, de megriasztották őket s így a lopott holmit elhagyva, elmenekültek. A talált holmik tulajdonosai a rendőrségnél mind-ezideig nem jelentkeztek.

— **Nyilvános nyugtázás.** Tisztelt szerkesztő ur! Kérem legyen szives nyilvános elszámolás végett a mellékelt gyűjtő-íveket, vagyis a Zrínyi Ilona koszorújára adakozók névsorát becses lapjában részletesen közölni.

Juhász Jenőné. Fejér Elemérné gyűjtő-íve (Nagy Mihály): Gróf Sztáray Sándorné 20 kor. — Czibur Bertalanné, Spiegel Samuné, Grosz J. né. — Spiegel Samuné, dr. Widderné 10—10 Homolay E. né, dr. Widderné 10—10 kor. — Spicz Irma, Spiegel Bernátné, Tolvaj Imréné, dr. Glück Samuné, dr. Eperjessy Lajosné 6—6 kor. — Strömplné, Rozenberg Ignácné, Landesman Vilmosné, dr. Fuksz Ignácné, Kállay Józsefné, Bajusz Andorné, Fejér Elemérné 5—5 kor. — Pogány Gerőné, Szöllősiné, Widder Béláné, Mathiász Józsefné, Schreiber Ignácné, Fail Ilona 3—3 kor. — Brügler Lajosné, Garbinszkyné, Diek Samuné, Walkovszky Béláné, Deresényi Tekla 2—2 kor. — Goldstein Adolfné, R. M 1—1 kor. — Összesen 165 korona. **Füzesséry Ödönné ivén (Tokaj):** özv. Vecsey Oláh Károlyné 5 korona. — Kröczér Lászlóné, Benedek Pálné, Gyöngyössi Lajosné, dr. Fuchs Jánosné, Kelemen Sámuelné, Császár Pálné, Prágayné, Czigányi Béláné, Kiesinko Antalné, Olay Lajosné, Flay Ferencné, özv. Székely Alajosné, Liptay Edéné, Székely Lajosné, özv. Tallián Istvánné, Margitay Ferencné, Pekáry Jánosné, özv. Nemes Ferencné, Lengyel Mihályné, Dienes Gyuláné, Füzesséry Ödönné, Nemes Andorné, Székely Károlyné, dr. Engel Jakabné, dr. Goldsteinné, Heyduk Gizella, Kolozs Mihályné 2—2 kor. — Novák Gyuláné, Végh Endréné, Szabó Lajosné, Horváth Jánosné, Hás Józsefné, Reiszman Mártonné 1—1 kor. — Összesen 65 kor. — **Diószeghy Jánosné gyűjtő-ívén (Varannó):** Diószeghy Jánosné, Csöke Józsefné, Werner Gyuláné 5—5 kor. — Takácsné, Kálné, Bodorné, Strömpl Pálné, Pilissy Béláné, Cséryné, Gaál Sándorné 3—3 kor. — Bárczy Józsefné, Motunga Anna, Hobek János, dr. Simonovics Ignácné, dr. Kasztrinerné, Rosenbluth, Grünfeld Sándorné 2—2 kor. — Loisch Béláné, Cseh Istvánné, Klonbórné, N. N., Pekáriné, Vilmosné, Novordy V. né, Alexanderné, Csojda Jenőné, Füzesséry Berta, Landesmanné, Pereszlényné, Stautné, Heuser Lajosné, Salgó Antalné, Diószeghy Márta, Diószeghy Klára 1—1 kor. — Összesen 69 kor. — **Gortvay Aladárné gyűjtő-ívén (Szerencs):** Gortvay Aladárné, Zalay Andorné, özv. Szabadhegyi Sándorné 10—10 kor. — Kovács Gáborné, özv. Bata Béláné, Érs Jánosné, Herman Sándorné, Kolozs Tiborné, Beck Vilmosné, Filek Károlyné, Zachár Jánosné 3—3 kor. — Dr. Gerőné, Kőrössi Istvánné 2—2 kor. — Össz. 70 kor. (Folytatjuk.) **Nyugtató.** 94 azaz kilenevennégy koronát — mint a Zemplén című ujság által Zrínyi Ilona koszorújára gyűjtött összeget — nevezett lap szerkesztőségétől mai napon átvettem, a beküldő lelkes honleányoknak pedig ez uton fejezem kiköszönömetem. Sátoraljaiúj hely, 1906. nov. 2-án **Juhász Jenőné.**

— **Tűzbe esett gyermekek.** Szerencséről jelentik, hogy Danielszky József szerencsi vasuti raktárnok istállója kigyulladt. Danielszky kirohant az istállóba, hogy tehenét kimentse, de a melegségtől és füsttől felbőszült állapot megrugta, hogy eszméletlenül terült el a hidláson. Danielszkyt sikerült nagy nehezen az égő istállóból kimenteni, az istálló azonban teljesen leégett. Később észrevették, hogy Danielszky gyermekei eltűntek. Kutatni kezdtek az istálló romjai között, a hol megtalálták a két gyermek borzasztóan összeégett holttestét.

— **Paraszt virtus.** A falusi mulatság, ha nem verekedéssel végződik — a falunak állítása szerint — nem is mulatság. Ott nem legények, hanem öreg emberek cifrázzák a lépéseket. Lakadalomban pedig pláne elmaradhatatlan a verekedés. A Szerencs melletti Ond községben október 31-én Bukulya János legényember lakadalmát ülte. A lakadalmi ünnepélyre a szerencsi, ondi és a rátkai legények hivatalosak voltak. Már javában húzták a cigányok a talp alá

valót, a mikor megérkezett Roska József ondi legény, Borsodi és Takács nevű társaival. A fiuk a csőr mellett megállva énekelni kezdtek s fixirozták a táncolókat. Ezt rossz néven vették a szerencsi híres verekedők, Simkóék és társai s parancsolólag azt kiáltották feléjük: „ácsi“. A mikor Roska és társai sértődött büszkeségükben el nem hallgattak, az egyik Simkó egy borral telt üveget vágott a Takács fejéhez, mire Borsodi és Takács elfutottak, Roska azonban ott maradt. Három legény Borsodiék üldözésére indult, a többi Roskát vette elő, s egy ölmos bottal valamelyikük úgy fejbe vágta, hogy azonnal összeesett. — Jajgatására bátyja Roska Mihály kifutott a lakadalmas házból, s hozzájuk ment, de vesztére, mert Alexovics őt is fejbe vágta, s valamelyikük a hátát s karját súlyosan megsértette. A két Roska fiut az itteni közkórházba szállították, a virtuskodó legények ellen pedig megindították az eljárást.

— **Elveszett brilliáns mellű.** Dr. G. G. jelentést tett; a rendőrségnél, hogy f. hó 1-én egy ezüstbe foglalt 7 drb. brilliáns kövel diszitett 300 korona értékű mellűt elvesztett.

— **Dunky fivérek** es. és kir. udv. fényképészek műterme Sátoraljaiúj helylőfőter 9 Magyar államvasuti tisztviselők és alkalmazottak kedvezményben részesülnek. — Dunky személyesen e hó 13-án lesz a műteremben.

— **Uj csillag.** Mult vasárnap egy fiatal, német csillagvizsgáló egy új csillagot fedezett fel, mely az eddig hozzánk legközelebb valónak ismert Mars-nál felényivel még közelebb van a földhöz. Most a művelt világ valamennyi csillagvizsgálója feszült figyelemmel vizsgálja az égboltozat ragyogó kisebb-nagyobb csillagait, hogy újabb felfedezésekkel közelebb hozzák azokat földünkhöz, E tekintetben nekünk laikusoknak még jobb dolgunk van, mert mi a csillagokat csak a szerint vizsgáljuk, amint 1, 2, 3 vagy 4 csillagos Esterházy cognacot óhajtunk inni, sőt különös, éppen megfordítva: nem mi hozzuk a csillagokat, hanem a csillagok hoznak minket közelebb a földhöz, minél komolyabb tanulmány tárgyává tesszük azokat.

— **A visszatetsző szaga és íze** következtében oly nehezen bevehető csukamájolaj végre jó ízű és könnyen emészthető állapotban kapható a híres „Scott-féle Emulsió“-ban, mely minden gyógyszerárban árusítatik.

— **Magy. kir. szab. osztályorsjáték.** Az osztályorsjegyekben mindinkább élénkebb és élénkebbé váló kereslet a magy. kir. szab. osztályorsjáték igazgatóságát tudvalevőleg arra készítette, hogy a sorsjegyek számát a lefolyt XVIII. sorsjátékban 15.000-el szaporítsa és ennek megfelelően a nyeremények összegét 1.998.000 koronával emelte. A most kezdődő XIX. sorsjáték tervezete ugyanaz marad, a mennyiben ismét 125.000 drb. sorsjegy kerül kibocsátásra, melyre összesen 16.457.000 kor. nyeremény esik. Tény az, hogy a világ egyetlen sorsjátéka sem bir csak megközelítőleg is ily kedvező játékváltozattal, miáltal a sorsjegyek nemcsak nálunk, de a távol idegenben is nagy kedveltségnek örvendenek. A most lefolyt sorsjáték záróhúzása a nyereményesélyek nagyszerűségét fényesen bebizonyította, a mennyiben a 82786. számú sorsjegy, melyre a 100.000 koronás utolsó főnyeremény esett, kapta a 600.000 koronás jutalmát is, így tehát ezen sorsjegy 700.000 koronát nyert, a legnagyobb főnyereményt, melyet valaha osztályorsjátékban kifizettek.

— **A szerencse otthona.** A sokat áhított, mindenik által ostromolt szerencse ezernyi szeszélye kiszámíthatatlan. Talán legjobb bizonyosság erre az osztályorsjáték. Ha például a Gaedicke A. budapesti bankház eredményeit nézzük úgy a most le-

folyt sorsjátékban mint a multban is, tapasztalhatjuk, hogy ez a bankház valószínűleg állandó otthona a szerencsésnek. Ugyiszólván minden napra esik egy főnyeremény a Gaedicke bankházban, melynek ügyfelei a mult osztálysorsjátékban többek között a 400.000, 60.000, háromszor a 30.000 és 20.000, a mostaniban pedig a 90.000, 50.000, 25.000 és négyszer a 15.000 koronás főnyereményeket nyerték. Ez a körülmény meg a Gaedicke bankház mindenkor pontos és gyors ügykezelése magyarázzák azt a hatalmas forgalmat, melynek a közmondás szerencsés bankház örövend.

— **Kossuth rumnak** nincsen párja, magyar issza, magyar gyártja. Eredeti 1 literes, 1/2 1/4 literes palackokban kizárólag kapható Sátoraljaujhelyben: **Vilkovszky és Tóth** uraknál.

— **A Ferencz József** keserűviz az összes hashajtó-szereket természetesen, erőteljesen oldó-ereje folytán túlszárnyalja már. Mint adag elégséges egy boros pohár. — Kérjük határozottan **Ferencz József** keserűvizet.

— **Pármal ibolya szappan.** E név alatt pár év óta egy kitűnő mosdó-szappan van forgalomban. Ki ne szeretné az ibolya illatot? S ha e kedves és gyöngéd illattal ellátott szappanról még azt is tudjuk, hogy az arcórti finomítja, üdíti ugyannyira, hogy még a legérzékenyebb arcórtiek is nagy eredménnyel használhatják s ha tudjuk azt, hogy hasonló finom minőségűben ilyen árértékű szappant nem is lehet kapni, akkor méltán várhatjuk, hogy a közönség nem szánalmas pártolás céljából, hanem saját érdekében fogja használni e kiváló magyar gyártmányt. 1 darab 80 fillér 3 darab 2 kor. 30 fillér. Készítője **Szabó Béla** pipere-szappangyáros, Miskolcon. Kapható: Sátoraljaujhelyben, **Hrabeczy Kálmán** drogériájában.

Telefon-számunk: 42.

SZINHÁZ.

** **A színlelőadások** megkezdése. **Micsey F. György** színigazgató — tekintettel arra, hogy **Munkács** város rendes szezonját a rendes időnél 2 héttel előbb kívánja megkezdéni — Sátoraljaujhelyre is előbb és pedig f. hó 16-án szándékozik bevonulni társulatával. A színügyi bizottság e napokban fog **Micseynek** ez irányú kérelmével foglalkozni.

** **Uj primadonna** **Micsey F. György** újabb szerződöttette **Kállai Jolánt**, a budapesti Magyar Színház elsőrangú subrett primadonnáját.

IRODALOM.

Az „**Adalékok Zemplénvármegye Történetéhez**“ c. havi folyóiratunknak 1906. évi XII. évfolyamának **julius** és **augusztus** havi füzetei a következő tartalommal jelentek meg: 1. Zemplén a Várad Regesztromban. (VIII.) Irta: **Dongó Gy. Géza.** — 2. Páris vára Zemplénben. Irta: **Dudás Gyula.** — 3. Zemplén vármegye politikai és helyrajzi ösmertetése. Latinból: **Lojda József.** — 4. Zemplén vármegye történeti földrajza. (LXXIV. közl.) A két **Bereczki és Agocz.** Irta: ifj. **Berecz Károly.** — 5. Szerencs város leírása. (9 folyt. és vége) Irta: **Kassay József.** — 6. A dicső Rákócziakról. (VII. közl. és vége.) Irta: **Feöldi Doby Antal.** — 7. Adatok Tokaj bortermő hegyeinek birtoktörténetéhez. (I.) **Dongó Gy. Géza.** — 8. Zemplén vármegye az elnyomatás alatt. (4. folyt.) Irta: **Dongó Gy. Géza.** — 9. A „Zempléni Casinó“nak törzstagjai 1831-ben. (VI. és vége.) Irta: **Dongó Gy. Géza.** — 10. Szemere Pál diétai követ Diárium 1681-ből. (VIII.) Közli: **Dongó Gy. Géza.** — 11. Adatok az oktatásügy történetéhez Zemplén vármegyében. (I.) Irta: **Dudás Gyula.** — 12. A magyar szent korona Sáros-patakon. Közli: **Miskolczy Simon János.** — 13. Adatok az 1831. évi kolera történetéhez. (II.) Közli: **Andorko János.** — 14. Olasz-Liszka Diáriumából. (XXVII.) Közli: **Dongó Gy. Géza.** — 15. Sátoralja-Ujhely város területéről ismert és leírt pö-

kok. — **Levelésládá.** — 16. Szelep-csényi hercegprimás levele Zemplénhez 167-ből. Közli: **Dongó Gy. Géza.** — 17. A Rákóczi-adománylevelekből. (XLV.) Közli: **Dongó Gy. Géza.** — 18. Adatok S.-A.-Ujhely XIV—XVIII. évszázbeli birtoktörténetéhez. (XII.) Közli: **Dongó Gy. Géza.** — **Tárcza.** — 19. Adatok a céhek történetéhez és házi szokásaihoz. (II.) Irta: **Feöldi Doby Antal.** — **Csarnok.** — 20. Az Izra tavánál. Irta: **Czirbusz Géza dr.** — 21. A szerkesztő postája. — **Függelék.** — A fényes Rákóczi-nemzettség családfája. (Az III. és IV. tábla.) Összeállította: **F. Doby Antal.** — **Előfizetési ára félévre 3 korona, egészévre 6 korona.** — Az „**Adalékok**“ eddig megjelent füzetéhez készült díszes bekötési táblák kiadói hivatalunkban (Főter 9. sz.) folyton kaphatók.

TANÜGY.

Kérelem a zemplénvármegyei tanító-egyesülethez.

Az 1907. évi állami költségvetés benyújtása a tanítóság között nagy elkeseredést okozott. Nyilvánossá lett, hogy a kormány a közel jövőben csak az állami tanítók helyzetén fog könnyíteni, míg a felekezeti tanítók, akik sokkal rosszabb anyagi viszonyok között élnek és a mindennapi kenyeret csak alig-alig szerezhetik meg családjuk számára, kénytelenek még tovább nyomorogni. A folytonosan növekvő drágaság mellett azonban a legnagyobb nélkülözések között tehetnek csak életüket, mert a csekély tanítói fizetés csupán a koldusbottól ment meg egy több tagu családot. A felekezeti tanítóság helyzete már tartarhatatlan; minthogy pedig ezen tudat a legideálisabb tanító lelkiületére is benitólóg hat, a tanügy és a haza érdekében minden egyes tényezőnek törekednie kell lehetőleg elősegíteni ezen tarthatatlan állapot mielőbbi megváltoztatását.

Azért fordulok e lap hasábjain a zemplénmegyei tanító-egylet vezetőségéhez azon tiszteletteljes kérelemmel, hogy hívja össze az évenként megtartatni szokott őszi közgyűlést és tűzze e kérdést napirendre.

Határozassék el az Udvarhely megyei tanítótestület példájára a megyei közigazgatási bizottságot és a megyei képviselőket felkérni ügyünk támogatására és azon irányban való működésre, hogy a felekezeti tanítók fizetési ügye rendeztesék az állami tanítókéval egyidejűleg.

Weinberger Hermina.
tokaji tanító.

NYILT TÉR.*

Köszönetnyilvánítás.

Abból az alkalomból, hogy a „Club“ kávéházamat eladtam és így a mai nappal megszűntem annak tulajdonosa lenni, elmulasztatlan kötelességemnek tartom t. vendégeimnek eddig irányomban tanúsított szíves pártfogásukért leghálásabb köszönetet mondani, azzal az igaz kijelentéssel, hogy szívélyesen fogok reagálni mindig visszaemlékezni.

Sátoraljaujhely, 1906. nov. 1.
Teljes tisztelettel:

Weisz Miksa.

Nyilatkozatok.

F. é. okt. hó 29 én éjjel Rákóczi hamvainak fogadtatása alkalmával **Petsár Sándor** helybeli borbély a pályaudvaron több oly megjegyzést kockáztatott meg, melyek a társaságban levő hölgyeket is mélyen sértették. Ennek folytán jelentem meg okt. hó 30 án este **Petsár** üzletében, hogy tőle említett viselkedését számon kérem.

* E rovat alatt közölttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Minthogy azonban ő mindennemű felvilágosítást durván megtagadott, elégtételt csakis egynehány pof alakjában szerezhettem magamnak.

Ez röviden a tényállás. — Az pedig, hogy ő engem tettleg viszont bántalmazott volna, csakis tulságosan kifejtett fantáziájának szüleménye. E dologban ez utolsó nyilatkozatom.

Sátoraljaujhely, 1906. nov. 3.

Kováts Imre.

A „Zemplén“ f. évi 87-ik számában megjelent nyilt-téri közleményre vonatkozólag megjegyzem, hogy elégtételt magamnak bírói uton fogok szerezni.

Sátoraljaujhely, 1906. nov. 3.

Bunyitay Béla.

A megjelent nyilttéri közleményre vonatkozólag válaszom röviden csak az, miszerint a dolgot törvényes utra tereltem.

Sátoraljaujhely, 1906. nov. 3.

Czirbesz Endre.

Oktalan és elítélendő

az az ember, aki betegesnek érzi magát anélkül, hogy állapotán segíteni igyekezne és amikor a legkisebb munka is fáradtságosnak tűnik és az ember életkedve fogyni kezd. Ily esetben a gyógyszerkamájából alfoszforosa vas mész és nátron hozzáadásával készülő **SCOTT-féle EMULSIO** egyike a legjobb és legbiztosabb szerekeknek a test és idegrendszer erősítésére, felélesztésére. A **SCOTT-féle EMULSIO** csakis a legjobb minőségű alkatrészeket tartalmazza, felülmulhatatlan tápszer, mely gyorsan új kedvet és új életerőt önt az elpetyhült szervezetbe.

A **SCOTT-féle EMULSIO** valódiságának jele a „hátán nagy csukahalat vivő halász“ védjegy. Ezen lapra való hivatkozással és 75 fillér levélbéllyel beküldése ellenében mintával bérmentve szolgál:

Dr. BUDAI EMIL

„Városi gyógyszerháza“

BUDAPEST, IV., VÁCZI-UTCZA 34/50.

Egy eredeti üveg ára 2 K. 50 f.

Kapható minden gyógyszerárban.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

B. K. A verset nem használhattuk fel. **W. I. Kolozsvár.** Levelet küldöttünk. **Sz. I. Helyben.** Mi is csak olyan helyeken jelenhetünk meg, ahová meghívást kapunk: a tudósítást egyébként köszönjük. **T. D. Bpest.** Az iskolai takarékpénztárról szóló közleményt közönnel vettük, de ez az ügy, — mint a gyakorlati élet megmutatta, — nem volt életképes s már végleg megbukott. Ma nem is foglalkoznak vele az iskolák s igen nagy jóakarat lehet abban, aki föl akarja támasztani. **Tudósító.** Csak azok a hírlapírói igazolványok bírnak érvánnyal, melyek a helyi rendőrhatalóságok által láttaozva és pecséttel ellátva vannak.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Éhler Gyula.

HIRDETÉSEK.

Köhögés!

A ki ezt figyelembe nem veszi, saját élete ellen tör!

KAISER-féle

Mell-Caramellák

a Három fenyő védjeggyel.

Orvosilag megvizsgálva és ajánlva köhögés, rekedtség, hurut, elnyálkásodás és torokhurut ellen.

5120 közjegyzőileg hitelesített bizonyítvány tanúsítja, hogy ezen Caramellák hatása páratlan.

Egy csomag ára 20 és 40 fill.

Kapható: **Horváth Mátás** Sáros-patak és **Hazay Géza** gyógyszereszeknél! Töketerében.

Hirdetések

a jövő 1907. évre szóló

ZEMPLEN

NAPTÁRA

számára

nov. hó 8-áig

felvétetnek

kiadóhivatalunkban.

Eladó szőlő.

Mádon hét kat. hold 2 éves termő, kitűnő fekvésű és talaju ojtvány-szőlő elköltözés miatt eladó. Ára 10000 frt. Vételhez 4000 frt készpénz szükséges. — Czím a kiadóhivatalban.

ÉRTESETÉS.

Van szerencsém a n. é. közönség n. b. tndomására hozni, hogy mindennemű ingatlanok vételét — eladását — bérbeadását, vagy bérbevételeit a legelőnyösebb feltételek mellett s a legrovidebb idő alatt közvetitem.

Jóhírnevű vendéglőmben kitűnő asztali bor 34 krtól 40 krig, továbbá valódi hegyaljai szamorodni 1 frt 20 krtól 1 frt 60 krig kapható.

Weinberger Manó.

Saujhely, Korona-u.

Tk. 2573/1906. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A varannói kir. járásbírósg mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Polyák Majorovszky János** végrehajthatóknak, néhai **Polyák Mihály** örökösei végrehajtást szenvedő elleni 150 kor. 78 fill. tökéletesítés és jár. iránti végrehajtható ügyében miután I. árverési vevő **Steiner József** a folyó évi 610. tk. sz. alatt kibocsátott árverési feltételeknek eleget nem tett, **Polyák János** hitelező által beadott kérvénye folytán a saujhelyi kir. törvényszék (a varannói kir. járásbírósg) területén levő **Alsógyertyán** község határában fekvő, az alsógyertyáni 34. sz. tkben A. I. 1—5. sorsz. alatt foglalt 300 négysz. ölet tevő 78. hrsz. 74. sz. ház, udvar s kertből, — 900 és 600 négysz. ölet tevő 110. hrsz. és 117. hrsz. na Mocsidlach dűlőben fekvő két rétből, — 1200 négysz. ölet tevő 133. hrsz. niszne porvacski dűlőben fekvő szántóból és az 1 b. 500 négysz. ölet tevő Niszne prorvacski szántóból a B. 3. alatt if. **Polyák Mihály** (nősz Zubkó Borbálával), B. 13., 15—19. **Polyák György**, **Roskó Polyák Mária**, **Polyák János**, **Anna**, **József** és **kiskoru Potyák Pál**, továbbá a B. 25. 27. 29. 30. és 31. alatt a végrehajtási zálogjog bekebelezése után **Polyák Mihály** jogán, **Polyák Mihály** távollévő **Kobulmiczky Mihály** s neje **Polyák Mária**, **Polyák Sirochman Mihály** s neje **Pavlov Anna** alsógyertyáni lakos nevével 49es részre az árverést 1811 kor. ezennel megállapított kiküldetési árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanra az 1906. évi november hó 15-ik napjának délelőtti 9 órakor Alsógyertyán község házában megtartandó nyilvános árverés n a megállapított kiküldetési áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozókat tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 181 kor. 10 fillt bánatpénzül készpénzben, v. az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt ü. miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték-papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiküldött szabályszerű elismervényt átseglyáltatni.

Kelt Varannón, a kir. járásbírósg mint tkvi hatóságánál 1906. évi okt. hó 8. napján.

Kall Béla, kir. jbiró.

LEGUJABB SZERKEZETŰ

CZIMBALMOK

Schunda Venczel József

cs. és kir. udvari hangszergyáros

hirneves gyártmányaiból

állandó bizományi raktárt tart

WERNER SÁRIKA okl. czimbalom tanárnő

czimbalom-magániskolájában Sátoraljaujhely.

Kedvező részletfizetési módokat.

Új Temetkezési Vállalat az „Órangyalhoz”
Sátoraljaujhely Rákóczi-utca sarkán.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy évek óta fenálló asztalos- és butor-üzletemet legujabban

temetkezési vállalattal

bővítettem ki s ezen új üzletágot a mai kor igényeinek megfelelően — fővárosi mintára — olyképen rendeztem be, hogy akár egyszerű, akár a képzelhető legdiszesebb temetkezést rendezhetem, s így módot és alkalmat kívánok nyújtani mindenkinek, hogy kedves halottját vagyoni viszonyaihoz mérten temethesse el.

Nagy költséggel többféle gyászokocsikat és ravatali felszereléseket, diszgyenyruhákat stb. stb. beszereztem s a gyászoló közönséget kívánsága szerint a legkényesebb izlésnek és követelményeknek megfelelően — meglepő olcsó áron — szolgálhatom ki.

A gyászoló közönség kényelmére magamra vállalom az egyházi és sirhely, valamint mindennemű egyéb költségek előlegezését minden külön díjazás nélkül.

Üzletemben állandó nagy raktárt tartok valódi és utánczott érc-koporsókból, szemfedőkből, sirkoszorúkból, s minden e fajta czikkekből. Szolgálataim felajánlása mellett tisztelettel kérem a gyászoló közönség kegyes pártfogását

Majoros Gyula,
asztalos mester.Minden gazda saját érdekében cselekszik, ha a
hirneves és csakis eredeti „Bächer“-féle**acélekéket és tégelyacél-eketestet**

vásárolja.

A Bächer-féle ekék és eketestek kiscsodák számára is készülnek és úgy környű súly, biztos járás, mint tartósság tekintetében minden más gyártmányt felülmúlnak és munkateljesítés tekintetében kiválnak.

Az ekofej törhetetlen acélból készül, melyekért szavatosságot vállalok.

Árjegyzéket és árajánlatot készséggel ingyen küldök.

BACHER RUDOLF kizár. ekegyár-raktára.

Magyarországi vezérképviselő:

SZÜCS ZSIGMOND Budapest, Nagymező-utca 68.

A MELICHÁR-féle cs. és kir. szabadalmazott

„UNICUM DRILL“

sorvetőgép, ugy czélszerű szerkezet, kevés vonóerőszükséglet, pontos szabályzhatóság, mint tartósság tekintetében valamennyi gyártmány között az első helyet foglalja el. Erről tanuskodik azon körülmény, hogy az utóbbi 13 évben 26.000-nál több ily gép adatott el. — Ábrás leírással és árjegyzékkel ingyen szolgál:

MELICHÁR FERENC cs. és kir. szabadalmazott
vetőgépgyárának raktára.

Magyarországi vezérképviselő:

SZÜCS ZSIGMOND BUDAPEST

VI. kerület, Nagymező-utca 68. szám.

BútorokatAemesen leszállított olcsó áron lehet vásárolni az
Első zemplénmegyei honi butor-csarnokban
S.-a.-Ujhelyben.

Bútorokat vásárolni szándékozó n. é. közönséget van szerencsém értesíteni, hogy a „Vörös ökr” épületében a földszinten és az emeleten nyolcz teremben lévő

BUTORRAKTÁRAIMtúlhalmozott készletét
helyszüke miatttetemesen leszállított olcsó
bevásárlási áron adom.

Miért is kérem b. látogatásukat s ígérem, hogy a n. é. közönség bizalmát mint eddig ugy ezután is igye kezni fogok kiérdemelhetni.

Kiváló tisztelettel

WILHELM HENRIK.

Védjegy: „Horgony“

**A Liniment. Capsici comp.,
a Horgony-Pain-Expeller**

pótléka

egy régióknak bizonyult háziszser, mely már több mint 37 év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult köszvényéknél, csúznál és meghűléseknél, bedörzsöléséppen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatosak legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony“ védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K—80, K 1.40 és K 2.— és úgyszólván minden gyógyszerertárban kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest.

Dr. Richter gyógyszerertára az „Arany oroslánhoz”,
Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.
Mindennapi szétküldés.

Teljes ellátástnyerhet tisztessé-
ges polgári család-
nál egy gimnáziumi
tanuló, közvet-
len a gimnázium
mellett.

Cim a kiadóhivatalban.

A legelőkelőbb orvostanárok által ajánlott
és a kiállításokon aranyérmekkel és dísz-
oklevelekkel kitüntetett**Esterházy cognac,**

mely a közönség kedvencz itala. Mindenütt kapható.

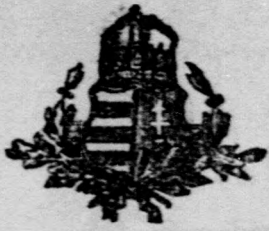
* * *

Központi iroda:

Gróf Esterházy Géza-féle cognacgyár

BUDAPEST,

V. ker., Nádor-utca 16.

HIRDETMÉNY.

Ezennel közhirrre tétetik, hogy miután a **Magyar Királyi Pénzügyminiszterium** ellenőrző közegei a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték (**XIX. sorsjáték**) I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a főelárusítóknak árusítás végett kiadattak.

Az I. osztály huzása **1906. november hó 22. és 23-án** tartatik meg. A huzások a **Magyar királyi állami ellenőrző hatóság** és királyi közjegyző jelenlétében, nyilvánosan történnek a Huzási teremben. Sorsjegyek a Magy. Kir. Szab. Osztály-sorsjáték valamennyi árusítóinál kaphatók.

Budapest, 1906. évi október hó 28-án.

Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték Igazgatósága.
Irukács Irásló. Hazay.

Ismét

óriási szerencse Gaedickenél.

A szerencse által oly kiválóan kedvelt gyűjtődém az utóbbi két sorsjátékban annyi főnyereményhez jutott, hogy szinte szállóigévé vált ez a mondás:

Naponta egy főnyeremény Gaedickenél.

Csak az

utolsó két sorsjátékban

a következő főnyereményeket fizetem ki t. vevőimnek:

A legnagyobb főnyereményt

400.000 K.-t a 19406 számra

90.000	koronát a	3148	számra
60.000	"	3952	"
50.000	"	64714	"
30.000	"	42778	"
30.000	"	88837	"
25.000	"	15900	"
20.000	"	88000	"
15.000	"	43841	"
15.000	"	95793	"
15.000	"	115220	"
15.000	"	121497	"
15.000	"	97214	"
10.000	"	35828	"
10.000	"	71772	"
10.000	"	42529	"

A ki egy főnyereményhez akar jutni, az játszó feltétlenül **Gaedicke** szerencsegyűjtődéjében, mert eddig ott nyerték, bebizonyíthatólag, a legtöbb főnyereményt.

Az I. osztály huzása már

november hó 22. és 23-án kezdődik.

A sorsjegyek ára:

Egy egész Egy fél Egy negyed Egy nyolczad sorsjegy
12.— 6.— 3.— 1.50 korona.

Minden vevőnek postabefizetési lapot küldök, mely által pénzküldemények postadíjmentesen utalhatók át.

Vevőköröm sorsjátékról sorsjátékra nagyobbodik, mely körülmény fényes bizonyítéka annak, hogy gyűjtődém a lakosság minden rétegében közkedveltségnek örvend.

Kisérleje meg egyszer szerencsését **Gaedicke** szerencsegyűjtődéjében s Ön bizton számíthat eredményre.

GAEDICKE bankház
Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 11.

Földbirtokosok figyelmébe!

A Franck Henrik Fiai-féle kassai pótkávég-nyár igazgatósága a mezőgazdaságnak egy új ágát: a

cikória (katánk-gyökér) **termesztését**
cichorium inthibus

ajánlja kísérleti művelésre.

A nyers anyag 1907. évben métermázsanként 3 K. 60 fill.-nyi árban, 3% sulylevonással vétetik át ab „rakodó állomás” és a gyárudvarban konstataált tisztasuly értéke azonnal készpénzben kifizettetik.

Bővebb felvilágosítással szívesen szolgál a gyári igazgatóság.

Kassán, 1906. szept. 15-én.

FRANCK HENRIK FIAI.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
BUDAPEST, Váci-körút 63. szám
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2½ egész 12 lóerőig, szalmakaszalók, járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák, „COLUMBIA-DRILL” legjobb sorvetőgépek, „Planet Jr.” kapálók, szecskavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlő-malmok, egytetemes acél-ekék, 2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.
Részletes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Tavaszi és nyári szezonra!

ajánlom gőzre berendezett

évek óta jóhírnévnek örvendő férfi-, női-, gyermek-ruha és mindennemű **vegyi ruhatisztító-intézetemet,**

ahol is elfogadok férfi-, női- és gyermek-ruhaneműeket tisztításra, u. m. utczai, bái és alkalmi, valamint a legdiszesebb ruhaneműeket bontás nélkül.

Festésre elvállalok mindenféle női- és férfi-ruhaneműeket bontás nélkül, bármintó divatos színek megfestésére.

Ajánlom **guvrirozó gépemet** a n. é. hölgyközönségnek szíves figyelmébe. Guvrirozni elvállalok mindenféle **szöveteket, selymet, moll, batiszt és kreppet** egész 150 centiméter hosszúságig.

Csipke-függönyök a legnagyobb gonddal tisztítanak és gőzhengeren vasaltatnak.

Himzett kézimunkák is a legolcsóbban tisztítanak.

Magamat a n. é. közönség szíves pártfogásába ajánlva maradtam

Mély tisztelettel

Rakovszky Sándor,

Sátoraljaújhely, Bercsényi-utca, saját házában.
A megyeház háta megett, a fogbázzal szembe.